

ਆਰਪੀ ਨਾਗਰਥ ਜੇ.

ਮੁਕੇਸ਼ ਤਨੇਜ ਏ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਦੇਨਾ ਬੈਂਕੰਦ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1994 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 5926

29 ਨਵੰਬਰ 2012

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਆਰਟ 226/22 7 - ਦੇਨਾ ਬੈਂਕ ਦਫਤਰ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1976 - ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਹਾਰ ਗਈ ਹੈ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 21.1.1989 ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1977 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ 17 ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

(ਪਰਾ 12)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ P/1 5 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੇਖ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪਰਾ 22)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ I Ion'blc ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਰੀਐਂਟਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰਕੇ ਉੱਪਲ 2012(1) ਐਸਸੀਟੀ 83 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 1977 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਵਿਭਾਗੀ ਅਪੀਲ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਓਰੀਐਂਟਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਅਫਸਰ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1982 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 1977 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ। ਯੂਓਐਨਬੀਐਲਸੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮ

ਨਿਵਾਸ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ ੨੯)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਕੇ.

ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਨ.ਡੀ.ਕਾਲੜਾ,
ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਆਰਪੀ ਨਾਗਰਤ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦੇਨਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਇਲੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ 12.11.1991 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ P/1 7) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, (i) ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ (ii) ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ 15.2.1994 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P/L 9 ਮਿਤੀ 15.2.1994 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ।

(2) ITIC ਪਟੀਸ਼ਨਰ 29.9.1980 ਨੂੰ ਐਗਰੀ ਕਲਚਰਲ ਅਫਸਰ ਸੀਲ I ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ 1.10.1982 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ 4.10.1980 ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12.12.1985 ਨੂੰ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਵੰਬਰ, 1987 ਤੱਕ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਮਾਣਾ ਬਹੂ ਵਿਖੇ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀਲ 11 ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ, ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ 16.1.1989 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਦਰਦ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਹ 21.1.1989 ਨੂੰ ਕਮਲ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ- ਬੈਂਕ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 22.1.1989 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਛੋਟਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਅਯੋਗਤਾ ਕੀਤੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 20.8.1990 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ:

1. ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਸੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਬਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, 985 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ, 1987 ਤੱਕ, ਉਸਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ 8 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ;

ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

a) ਉਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਮੀਨੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੌਕੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸੰਭਾਵੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਹੈ; ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ/ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੈਂਕ ਸਥਾਨਕ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ (ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਸਰਪੰਚ) ਤੋਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨਾ; ਬੈਂਕ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਉਤਪੱਤੀ: ਕਰਜ਼ੇ/ਐਡਵਾਂਸੀਸੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ/ਵੰਡ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਹੀ ਅੰਤਮ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ / ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

b) ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਲੀਆ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਜੋਖਮ/ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ/ਵੰਡ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੌਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ।

2. 16.1.1989 ਤੋਂ ਸੋਸ਼ਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਵਿਭਾਗ, ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ, ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ 21.1.1989 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਕਰੀਬ

ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਵਿਭਾਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੋਸ਼ਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 25.1.1989, 16.2.1989 ਅਤੇ 21.2.1989 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੋਸ਼ਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 4.4.1989 ਅਤੇ 2.5.1989 ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮਿਤੀ 18.5.1989 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਦੁਬਾਰਾ 15.5.1990 ਨੂੰ ਪਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਇੰਸਪਿਟਕੋਫ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਰਕਾਰੀ I ਲੈਂਸਪਿਟਲ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। 1 ਭਾਵ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 23.1.1989 ਤੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,

3. ਉਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਐਕਟ(ਜ਼) ਜੇਕਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਕਾਰਵਾਈਆਂ) ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ।

(a) ਵਿੱਤੀ ਘਾਟੇ/ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ/ਅਨੁਕੂਲਤਾ/ਦਿਲਗੀਸੀਸੀ ਦੀ ਘਾਟ;

(b) ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਐਕਟ(ਵਾਂ) ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ/ਜਾਂ

(c) ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ/ਜੋਖਮ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ/ਜਾਂ

(d) ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਐਕਟ(ਜ਼) ਅਯੋਗ ਹੈ।

(4) ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇਨਾ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਦੇਨਾ ਬੈਂਕ ਅਫਸਰ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਆਚਾਰ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1976 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 24 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3(1) ਅਤੇ 3(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।) ਨਿਯਮ, 1976.

(5) 24.10.1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਧਤਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 8 ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੁਣ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਆਰ ਐਸ ਢਿੱਲੋਂ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 70,000/-, 71,000/- ਅਤੇ 30,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਲਈ tlic ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਹੋਈ ਜੋ 26.12.1990 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਸ੍ਰੀ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਹਿ-ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ 7.3.1991 ਦੀ ਬਾਕੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ Annexure P/7 ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਐਸ.ਜੀ. ਪਾਟਨਕਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰੇ।

(7) ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪਾਟਨਕਰ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰੱਖਿਆ

ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P/7 ਮਿਤੀ 7.3.1991 ਅਨੁਸਾਰ।

(7) ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 15 ਮਿਤੀ 19.7.1991 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P/1 6. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ P/1 7 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(8) ਇਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਰੂਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 21.8.1989 ਨੂੰ ਕਮਲ ਲਈ ਰਾਤ ਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਭੇਜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਣਾ ਬਹੁ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। 1 ਭਾਵ 10.2.1989 ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ, 990 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 24.10.1990 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P/4 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੋਸ਼ਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਸ਼ਾਖਾ, ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ, ਬੰਬਈ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ।

(9) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਛੁਪਾਇਆ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ:

(i) ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

(a) ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਟੀਏ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(b) ਉਸ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(c) ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਸਹਿ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ii) ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਗੈਰ-ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(13) ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21.1.1989 ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ

ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। 1 ਲੜਕੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਅਫਸਰ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ .1977 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ (ਸਬਿਪ ਲਈ "1977 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼") ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਨਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹਨ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 12 ਬੈਂਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (a) ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਤਫਤੀਸ਼, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਮ 14 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (2) ਤੋਂ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰਲਾਲ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ 18 ਤਾਰੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਪੰਜ ਤਾਰੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਕ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਉਹ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਪਰ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਚ ਸੁਣਵਾਈ 'ਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 4.9.1982 ਤੋਂ 13.11.1984 ਤੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਲੋਨਬਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਖੁਦ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।

(16) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ 1990 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਅਲ ਕਮਾਲ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਪ੍ਰਸੋਨਲ) ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.4.1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ 5.5.1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀਮਾਈਂਡਰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 20.8.1990 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।

(17) 'ਹਾਏ ਉਪਰੋਕਤ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਧੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾ ਕੇ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣਾ ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡਿਊਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

(18) 'ਲਿਖਤ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ vidc ਪੱਤਰ Annexure R/6 ਮਿਤੀ 24.4.1990 ਨੂੰ mcetAsstt. ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਪਰਸਨਲ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ vidc ਪਹਿਲਾਂ 25.1.1989 (ਅਨੈਕਸਚਰ IV1), 16.2.1989 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ/2), 18.5.1989 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰ/5) ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਤੀ 15.5.1990 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰ/7) ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ ਲਈ. ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ/5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 10.2.1989 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(19) ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸੂਚੀ P/1 5 ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵਾਕਆਊਟ ਕਰ ਗਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਣਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵਾਕਆਊਟ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਕਿ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 19.3.1991 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਬਾਕੀ ਜਾਂਚ ਮੁੜ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਟਣਕਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(20) 'ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ

ਲਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਨੌਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵਾਕਆਉਟ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਐਕਸਪਾਰਟਸੀ ਸਬੂਤ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੀਏ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(21) ਇੰਦਰਾ ਭਾਨੂ ਗੌੜ ਬਨਾਮ ਕਮੇਟੀ, ਐਮ.ਐਮ.ਡੀ.ਗਰੀ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ । ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ:

"ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਘਾਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਵੱਗਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਸਹਿਯੋਗ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਦਾਸੀਨਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਉਸ ਨੂੰ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਾਹਜ਼ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੌਕਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। "

(21) ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਸੀ. ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"14. ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਚੂਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 5.1.1993 ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਰਥਾਤ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ..."

(22) ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ P/1 5 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੇਖ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 21.6.1991 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(23) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P/1 9 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤਰਕ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"...ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 21. ਜੇ. 1989 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਭਾਗ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "

ਸ੍ਰੀ ਪਾਟਨਕਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਕ ਆਊਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਲੀ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਬਹਾਨੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਵਿੱਚ ਸਕੇਲ II ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੀਲੀਆ ਅਤੇ ਪੇਟ ਦੀ ਤਕਲੀਫ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਬਿਮਾਰੀ ਲਈ ਡੇਢ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੈਂਡ ਰੈਸਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਆਦਿ ਆਦਿ।

24) ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਫੀ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਕਾਉਂਸਿਲਵਰਸ ਏ.ਕੇ.ਚੋਪੜਾ (4), ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਖੋਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜੀਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ (5) ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਪਾਰਮਾ ਬਲੈਂਡ (6) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:

ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ '309 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਵਾਈਪੀ ਸਾਰਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)। ਬੈਂਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1 ਲੰਮੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3.6.1997 ਤੋਂ 23.11.1997 ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬੀਅਤ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

25)) ਸਰਕਾਰ, ਏ.ਆਰ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਨਸਰੁੱਲਾ ਖਾਨ (8) ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਗਲਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਰਭਪਾਤ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਕੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(26) ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੈਸ਼ਨਲ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਕੇ. 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖੰਨਾ (9), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ

ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਤਰਕ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(27) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ 26.1.1991 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

(28) ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। 1977 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਕਾਂਸਲ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (10) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚਿਤ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(29) ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ I l'blc ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪੀਸੀਸੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਓਰੀਐਂਟਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰ ਕੇ ਉੱਪਲ (11) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 1977 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਗਰਾਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1 ਲੰਬੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ:

“ਇਹ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਐਨ ਪੀਪੀਕੋਰੋਏ ਅਤੇ

ਓਆਰਐਸ., ਏਆਈਆਰ 1969 SC 850: LN1ND 1967 SC 320: 1970-1-LU-633 ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। "

ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 Ion'blc ਸੁਪਰੀਮ? ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਚੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਓਰੀਐਂਟਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਅਫਸਰ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਦੇ ਨਿਯਮ 17, 982 vChich ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 1977 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਲੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(30) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਗਰਵਾਲ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ

MUKESH TANEJA v. DENA BANK AND OTHERS 19
(R.P. Nagralh, J.)

ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ